

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 132.

Τὸ Δελτίον διδοται δωρεάν πρός τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Μια τούς μὴ τοιςύπους τιμέται ἐπηρεώς: Ἐν Ἀθήναις φρ. 3, ἐν τοῖς ἐπαρχίας φρ. 5, ἐν τῇ θαλασσιᾷ φρ. 7. — Προτιγγύμνενα φύλλα πωλοῦνται πρός λεπτό. 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1751. Ἐστία. Έκδιδοται κατά χορτακήν. Ἐπος Δ', Τέμος Η', 8 Ιουλίου 1879. Ἀριθ. 181 (183). Λεπτὸ 20. Ἀδημητος, γραφεῖον τῆς Ἐστίας, ὅδες Σταδίου, ἀριθ. 6, ἄνω, σ. 20. Περὶ εχόμενα: Παναρεστούσον τῆς ὁπορα-ρεῖς τοῦ φιλέλληνος Επικλ. Βραγ. — Επικλ. Εργοτ. δὲ Σ. Η. Λάμπρου. — Ἐδμύνδος; Ἄσος καὶ μία ἐπιστολὴ αὐτοῦ, ὃνδ' Ἀναστασίου Σ. Ουζαντίου. — Ἀναρμήσεις Ἱεροσολυματικαι. — Ἀποδημίαι εἰς διετάλευτην τῆς Στρηματ. — Τῷ Ράλλετον βραβεῖον τῆς Φιλεππαδευτικῆς Βεταρίας, ὥρη Χ. Ν. Φιλαδελφείας. — Βοαταρία. — Ἀθηναϊκαὶ ἐπιστολαὶ. — Γνῶμαι καὶ σκέψεις θίγονται τοῦ δουκος Δελλα. Ροσσούν. — Ἀλκηθείαι. — Σημειώσεις. — Μία. συμβουλὴ καθ' ἔδημάδα.

1752. Πέρι θεοποιησίας ὅποι Β. Τ. Οίκονομού. Ἀθηναϊκοὶ εἰς τοῦ τυπογραφίου ἴω. Ἀγγελοπούλου, 1879, ὅρ. v. 3.

1753. Ἑλληνικὴ μυθολογία μετὰ συγγράφεις Ρωμαϊκῆς μυθολογίας καὶ εἰκονογραφιῶν ὑπὸ Δ. Παντελῆ. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ Ιερᾶτη Σ. Κ. Βλαστοῦ, 1879, 8ον, σ. 15' καὶ 350, ὅρ. v. 4 [Τὸ βεβλοῦντον συντάχθη διὰ παῖδες ἵτι τῇ βασικῇ μυθολογίᾳ γραφεῖσθαι υπὸ ἀγγλίδων κυρίως, κατακυρεῖσθαι δὲ διὰ πολλῶν ὥρων εἰκονογραφῶν εἰς διντυράσσων παλαιάς καλλιτεχνίας εἰλημμένους, διλογρα-γηθεῖσῶν δὲ περὶ τοῦ δεκτηράτου χ. Κ. Πρινάρη].

1754. Φελλοπικῶν ἀπάνθετων. Ψυχολογία, ὅποι Ιωάννου Δ. Ἀριστοκλέους, διαπάνη τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Ἀγωνίου Βλαστοῦ. Ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἐν Κωνσταντινούπολει, 1879, τόποις Πουτυρά καὶ Σε., 8ο', σ. 268.

1755. Κλεις Πατρολογίας καὶ Βιζαντεῖνον συγγρα-φῶν, ἡτοι ὑπρήφιον πάντων τῶν συγγραφέων τῶν θείων ἡρώων πατέρων, διδασκάλων καὶ συγγραφέων τῶν πε-ριγομένων ἐν τῷ ίν Παρισίοις ἐκδόσει Πατρολογίας εἰ-θουσίου ἐκάποτα καὶ ἄντα (1857-1866) ὑπὸ Μιγνοῦ (Migne) ἐν ἡ προστέθουσαν καὶ τὰ συγγράμματα ἐπάντα Βι-ζαντινῶν συγγραφῶν ἐπὶ τῇ ἐν Βόνηρ ἰκαδέσεως, εἰτεν-μόνον μὴ αυτοτελείαν διεργάμενων ἐν τῷ ίν Μιγνοῦ ἐκδό-σει, δὲ διαρρέουσαν τοῦ Σχολάρου (πρεσβυτεροῦ Λαζαρίσης, τοῦ Θεοσαλοῦ). [Πάλι πρῶτον τόπος ἐξειδίσθησεν πολλῶν αἱ θεογύμνων ἀνδρῶν. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφίου Πιερίγιου Καρυούφηλη, 1879, 4ο', σ. μ' καὶ 611, ὅρ. 20.]

1756. Ε. δεληγεώργης. Ἀθηναϊκοὶ τύποις Ἀνδρέου Κο-ρομηλῆ, 1879 μισθρὸν 8ο', σ. 49. [Π. ἀξιόλογος αὐτῇ σκια-γραφίαι τοῦ E. δεληγεώργη ἀπορροφήσθαι τὸ πρῶτον ἐν τοῖς ὅρ. 3000 καὶ 3008 φύλλοις τοῦ Νεολόγου Κωνσταν-τινουπόλεως, διεισαγόμενοι εἰς την Ελληνικήν.]

1757. Σκέψεις δικτὸς θεοτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημοποιη-κῆς ἐκκαθεύδεσσις, ἀποκενωθεῖσαι ἐν δημοσίᾳ συνεδρίασει τοῦ Ἑλληνικοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου, δὲ Βρατοάνου, δι-δάκτορος τῆς φιλοσοφίας. Φυλάξουσαν ἐκ 12 σιλίων.

1758. Τοπορία Ἑλληνικῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων γρά-φων μέχρι Καποδιστρίου πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς γρα-ματοῖς ἐργανοθεῖσαν δικτὸς ** καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Δ. Η. Κυριακούλου καθηγητοῦ τοῦ Ε' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις. 1879,

1759. Ἐπιτομης Ἑλληνικῆς Τοπορίας ἀπὸ τῶν ἀρ-χαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ νῦν πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς δημοτικοῖς συγγραφεῖσι ὑπὸ Δ. Η. Κυριακούλου καθηγητοῦ τοῦ Γ', ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις. 1879.

1760. Τῷ τρίτῃ Ἑλληνικῆς γλώσσης λυγτακετῶν συν-τεχθεῖς ὑπὸ Περικλέους Ιαστιόδου καθηγητοῦ τοῦ Α' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου καὶ ἐγχρύσεις ὑπὸ τῆς τοῦ βιβλίων ηγεταστικῆς ἐκτυπωτῆς καὶ τοῦ διοργανείου τῆς Ἐγχρυσίας ἐκ-

παιδεύσεως πρὸς γρῆσιν τῶν μαθητευομένων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ τοῖς γυμνασίοις. Ἐκδοσις δευτέρα. Ἐν Ἀθήναις. 1879.

1761. Πετλή. Μελέδεμα ἐν δισὶ πράξεοι. Ποίησις καὶ μυσική Η. Δουλέτη. Ήδη τὴν Ἑλληνικὴν γλώσσαν ἀκριδῶς πρὸς τὴν μουσικὴν μεταγράψην, διὸ ἀλεξάνδρου Κατακούνηου [Σύλλογος Μουσικῶν ἀλαρματικῆς] Ἀθήνησ, τόποις Ἀνδρέου Καρυμηλῆ, 1879. Βαθιδοται διπλάνη τοῦ Μουσικοῦ καὶ δαρματικοῦ Συλλόγου καὶ πώλειται ὑπὲρ τοῦ Ρόδιοῦ ἀττὶ φράγκου.

Ο περιώδειος περιηγητὸς αἱρ. Σαμουήλ Βακερ, διατρι-φας ἐξ μῆνας ἐν Κύπρῳ, ὃ δημοσιεύσθαι προσοχήν ἐν ιδιαι-τέρῳ πονήματι τὰς διδοτορικὰς αὐτοῦ ἴντυπωσεις.

— Ήδη ἐπιστολής, ἐκ Τούλγης, διατεθεύμην πρὸς τὴν Κλειδι, διποσπόμεν τὰ ἐπόμενα: Ἰχηλατῶν ἐν τῇ θυ-τάσσα Κιδνιούθηκη, ὅπερι εἴρεται τῶν ελληνικῶν γε-ρογράφων εἰς τοιούταν καὶ καλὸν πρὸς δημοσίευσιν, ε-νεδρῶν ἐν τῷ ὅρῳ. Διη. 10 τόριφ περιήγησιν ἐντάξι-μηρολογίους Ἐλληνίδων τίνος ἡ αὐθικόν. Πατ-μίου, ἀνδρὸς λαγίου μὲν οὐχ, ὃς εἰσάζει τις ἐκ τῶν πλει-στῶν ἀνθρογραφῶν πλειστας, περιέργους εἰδότος, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ελληνικῶν γερῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐπείνη, καὶ τῶν πολλαῖον τῆς Λευκάππης, Ἀσας καὶ Α-ροκτῆς διεπαρμένους [Ἑλλήνων], σέρετεν ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ πα-ρειλίδου τὴν ἔξι, ἑδηγαρφον σημειώσιν τοῦ Τούλγηρου Λεπτίνου Κρουσίου. — Ταῦτα ξηραφαὶ ροΐσθαι τοῦ Τούλγηρου Λεπτίνου καὶ οὐρανούς διη. Πάτρου κύριος, Ιάννεος δ Μηλούτης, ἐν Τούλγη, τῇ Ι. Ιανουαρίου ἀργαν', ἀνὴρ θριατός τοῦ οὐλογερμανοῦ Μαρ-τίνου τῷ Κρουσίῳ. — Ο Κρουσίος διπολαῖν, αὐτὸν δρι-στον καὶ κατατάσσον, τὸ γερογράφον τοῦ μετεῖν τῶν ἀλ-λων τῆς Τούλγης, δεικνύει ὃς οὐχὶ ἀδιαφόρως περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν εἰδήσεων αὐτοῦ ἔκρεμαν. Ἐν τῷ γερογράφῳ διάρρουσιν καὶ πληροφοριαὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Πα-τησίου καὶ τῆς πόλεως τῶν Ιωαννίνων περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΓ' αἰώνος. Κατὰ τὴν μεριτρίαν τοῦ Μηλούτου τὰ Ιωάννινα εἴχον κατοίκους τὸν αὐτόν τοῦ Ιωάννην πολλούς, καὶ διδασκάλους, τὸ Ἑλληνικὸν διατάξεις μέγαρον τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων πε-ριηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σοὺς πρὸς ἀνεύρεσιν πλεύσασθαι νέονται, τὸν οὐρανὸν διατρι-φας ἐν διπομήτηρας ἀρχαῖον γεράρχαν καὶ γραμμα-των διπομήτηρας ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ Ανατολῇ. Τὸ διποτείμενον τοῦ πομπάματος ἀφετεσται εἰς τὴν ἐλλογήν ἐκάστου μέλους. Πρός τὸν αὐτὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ιωαννίνων μέγαρον τέλους τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων περιηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σοὺς πρὸς ἀνεύρεσιν πλεύσασθαι νέονται, τὸν οὐρανὸν διατρι-φας ἐν διπομήτηρας ἀρχαῖον γεράρχαν καὶ γραμμα-των διπομήτηρας ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ Ανατολῇ. Τὸ διποτείμενον τοῦ πομπάματος ἀφετεσται εἰς τὴν ἐλλογήν ἐκάστου μέλους. Πρός τὸν αὐτὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ιωαννίνων μέγαρον τέλους τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων πε-ριηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σούς πρὸς ἀνεύρεσιν πλεύσασθαι νέονται, τὸν οὐρανὸν διατρι-φας ἐν διπομήτηρας ἀρχαῖον γεράρχαν καὶ γραμμα-των διπομήτηρας ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ Ανατολῇ. Τὸ διποτείμενον τοῦ πομπάματος ἀφετεσται εἰς τὴν ἐλλογήν ἐκάστου μέλους. Πρός τὸν αὐτὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ιωαννίνων μέγαρον τέλους τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων πε-ριηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σούς πρὸς ἀνεύρεσιν πλεύσασθαι νέονται, τὸν οὐρανὸν διατρι-φας ἐν διπομήτηρας ἀρχαῖον γεράρχαν καὶ γραμμα-των διπομήτηρας ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ Ανατολῇ. Τὸ διποτείμενον τοῦ πομπάματος ἀφετεσται εἰς τὴν ἐλλογήν ἐκάστου μέλους. Πρός τὸν αὐτὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ιωαννίνων μέγαρον τέλους τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων πε-ριηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σούς πρὸς ἀνεύρεσιν πλεύσασθαι νέονται, τὸν οὐρανὸν διατρι-φας ἐν διπομήτηρας ἀρχαῖον γεράρχαν καὶ γραμμα-των διπομήτηρας ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ Ανατολῇ. Τὸ διποτείμενον τοῦ πομπάματος ἀφετεσται εἰς τὴν ἐλλογήν ἐκάστου μέλους. Πρός τὸν αὐτὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ιωαννίνων μέγαρον τέλους τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων πε-ριηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σούς πρὸς ἀνεύρεσιν πλεύσασθαι νέονται, τὸν οὐρανὸν διατρι-φας ἐν διπομήτηρας ἀρχαῖον γεράρχαν καὶ γραμμα-των διπομήτηρας ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ Ανατολῇ. Τὸ διποτείμενον τοῦ πομπάματος ἀφετεσται εἰς τὴν ἐλλογήν ἐκάστου μέλους. Πρός τὸν αὐτὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ιωαννίνων μέγαρον τέλους τοῦ δικτυούριου ἐκάστου Ιωαννίνων πε-ριηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσαν καὶ τὰς νη-σούς πρὸς

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

710.

Πόσες παράγκες το δημιούργος; λόγιον ε "Έκαψε τὸν διάδοχον τέσσαρας;"

711.

Εβδόμηδες αριθμὸν δυτικούς ἀλληλοιδιδόχους διὰ τοῦ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 10, νὰ δέψῃ διδύλιοπον 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9. Ήν μάλιστα λόγιον, η διατάξεις διάτοῦ 2 οὐ διώρη διπλοίοπον 1, η διὰ τοῦ 3, 2, η διὰ τοῦ 4, 3 καὶ στοιχεῖς μέρχοι τῆς διαιρέσεως διὰ τοῦ 10 οὐ τίνες διπλοίοπον θέτεται τὸ 9.

Εβδόμηδες, τη 20 Ιουνίου 1870.

712.

Τὸ φῶς φεύγει τῆς αισθήσης
Καὶ τὰ σχέτη τῆς νυκτός,
Τοῦ ἡλίου, τῆς ἡμέρας.
Φίλος εἰμαι ποιητής;
Εἰς τὸ θύμονα διατίθεμαι.
Καὶ τοὺς φύκες ποιῶ,
Κ' αἱ τάξεις καὶ ἐρ' ἔπουν
Ἀναζητῶνται πατῶ.
Εἰς τίλους εἴμαι πνεῦμα
Ἄδην καὶ αἴραται ποιῶ,
Κ' αἱ τὸν θεον τούς, εἰς φύλα,
Μή τρομάξῃ ἀν φανόν.

Εβδόμηδες, τη 27 Ιουνίου 1870.

Ν. Γ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΡΑΟΣ

713.

Δεκτὸν εἰμι, λεπτότατον πλὴν δραγμονός σπουδαῖον.
Ἐγώ ποτε ἀγριόλιμενος εἰς χρώμα γενναῖον.
Ἄλι τὸ πρώτον γράμμα μου δεληφῆνεν ἀφαιρέσσει,
Καὶ εἰς τὰν τόπον ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἑτερον ἀν θάρης,
Θέ φέρεις εἰς τὴς γαταράστατης τὸ σκοτεῖον γενέσθαι
Πῶς εἰμαι ἀπαρατήτον εἰς πράττειν στογύεσσον.
Πάλιον τὸ πρῶτον μου θάλης νὰ ἀλλάξῃ
Εἰς θάρην θύραν εὐγενοῦς ἐπάνω θεὶς μὲν τάκην.
Η' εἰσει μίαν χάρην μου νὰ κάρηγε ἀν θελητοῦ,
Τὸ πρῶτον πάλιον γράμμα μου νὰ τὸ μετατοιχήσῃ
Τῶς βαθίζειν πρὸς τρέμει μικρὸν θεὶς καρπὸν θήμα,
Οὔπος ἐγγίζει προχωρῶν τῆς λότεως τὸ θήμα.

M. M.

714.

(Dernières propositions par M. Ernest Pélissier).

Faire un seul mot avec les 3 mots Tonnelle — Nonce — Virement.

715.

Trouver un mot de six lettres avec lequel on puisse faire six autres mots de cinq lettres, on ayant successivement chacun de ses lettres.

716.

Mon premier empereur.

Est un ordre;

Mon second religieux

Est d'un ordre

Et mon tout bien envoyeux

Est désordre.

717.

Sur mes six pieds, lecteur, quand j'ai le ventre plein
Mon maître est bien joyeux, son bonheur est sans frein;
Je suis sans têtu et queue, une bête cruelle;
Si ma queue est remise, on trouve sa semelle,

718.

Faire un mot carré de cinq lettres tel qu'en enlevant le dernier terme, il reste un mot carré de 4 lettres; et qu'en restant encore le 1er, il reste un mot carré de 3 lettres.

(Je propose une gravure de Callot, au 1er qui devient le n° 719).

ERNEST PÉLISSIER.

ΛΥΣΕΙΣ

693. Ο Ίούλιος ήταν καὶ δρεπὸς δὲ πέμπτος τοῦ έτους μήν (διότι περὶ Ρωμαίοις τὸ έτος ξυπάλαι ήσχιζεν απὸ τοῦ Μαρτίου); οὗτος καὶ ἐκείνετος Οὐιλιάς εἰτε Κοινωνίους, ἀπὸ τοῦ φυλῆς, διότε λατινιστὸν θηλοὶ πάντες. Πραδάτερον Μάρτιος Ἀντεύοντος μετανόμαστον Κοινωνίου εἰς Ίούλιον πρότικὴν τοῦ Ίούλου Καίσαρος τοῦ καὶ βαθμιστοῦ τοῦ φωκαϊκοῦ ἡμερολογίου, οὗτος ἐγενήθη τῷ 12 τοῦ μηνὸς τούτου. — **694.** Η γνωστὴ αὕτη παροιμία ἀδηλόν μὲν τίνος τὸ πρότονον ἥρθεν ὃ μὲν ἱάμβλιχος προσγράψει αὐτὴν τῇ Πυθαγόρᾳ, δὲ οὐκιστής τῷ Πισιδίῳ, ἀλλὰ καθάπερ παραπτεῖ δὲ τελευταῖς τῶν ἀλληλικῶν παροιμιῶν ἔκδεστης, ἀμφοτέρων εἰς παραδόσεις εἶναι ἡμαρτημέναι. Κατὰ τὴν παρομοιογράφον Διογενεικόν, δὲ Ἡλέαρχος διδάσκεις δέ τοι πρῶτον εἴπων τὴν παροιμίαν εἶναι δὲ ἐν δελφοῖ θεός, ὅτι, ἵρωτες περὶ τοῦ πότερος τῶν διδόμαντος διδαλφῶν, Προστέοντες καὶ Εὐρυσθέως, ἡτο πρεσβύτερος, εἶπεν «δρυχὴ παντὶς ήμισιον δῆλην στρέπεται οἱ δέσλεροι θύρεστε νὰ βασιλεύσωσι τῆς Σπάρτης.» Ή παραδόσις τοῦ Ηλεάρχου, ἐν τῷ διηρίσει, δεκάνεις σαρών ὅτι τὸ θεῖον λόγιον, ἔκπεσθε θατερον εἰς παροιμίαν, διέσωσε τὸν ἀρχικόν αὐτοῦ τόπουν, καθ' ὃν τὴν παροιμιώδης δῆσις ἡδίνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς πάσαν παντὸν ἔργον ἴππεις ορθοτρέψαν.

695.

Ο μὲν ἡτο δὲ 42 ἑταῖν, παθότι δὲ προτείνουν τὸ πρόσθια παρεδόσια τὸν ἑτερον κατὰ 14 ἑτη, μετε πρὸ 14 ἑτῶν ἡτερος εἶχε τὸ 28 ἑτος τῆς ἡλικίας του, διε δὲ 28=26, ἡλικία μηνῦ έγινε δι προτείνου — παλιάν δὲ ήτερος δι 56 ἑταῖν, δι προτείνου δι 70 ἑταῖν, 56+70=126.

Κ. Β. ΤΟΠΑΛΙΚ.

696. Σπόλος. — **697.** Φωλιόν. — **698.** Γραπτός. — **699.** Πλόβων. — **700.** Πλόβα. — **701.** Προτονόκτιτον. — **702.** Γράμματα

703. Τὰν βίον βραχύνει δις ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ διπερδολή τὴν προφῆτην δὲ ἀνδρόποτος πρέπει νὰ ξαναστατεῖ τῆς τραπέζης πρὸν ἡ κορεοθή τὸ «μετρίων ἥτη» εἶναι παράγγελμα χρυσούν, πρέπει δὲ νὰ διαριμέσται εἰς τὸν βίον τοῦ τε οὐλικοῦ καὶ τῶν διανόητικον. — **704.** Θεαγένης [¹ Βίνα, Θεάγης, Λαένα, Πάγγης, Νία, Σάνη, Αγάστη, Πηγενής, Σήτη, Αγενής, Σίνη, Αγνή]
705.

706.

Δ αντα
Ε ου Η δίδα
Γ ερ Μ αντα
Τ Ο ρ α πα
Β ελ γι Κ ή
Ρ ω πα
Π ελ λα
Α δε Τ ρα
Γ αλ δι α
Α γ γ λια

707.

B - R - A - V - E
R - A - M - E - R
A - M - O - U - R
V - E - U - V - E
E - R - R - E - R

708. Judicierement. — **709.** Milan. — **710.** La-mi-noit.

ΑΥΤΑΙ

Κορταί, Ελένη Α., Αργυροπούλου, Μαρία Ι., Μπουντούρη, Ελένη Βαραβάση, Ελένη Π., Σωτηρού, Σωτήρα*, Μισ. Τσε, Μ., Σταρατίνη Π., Παπαδοπούλου, Αλκατερίνη Μητρούτη, Ελένη Λεοντίδη, Μαρία Λεοντίδη, Κλαώ Βερυκτή, Ελένη Ι., Χριστοφόρου (Πειραιώς), κκ. Ernest Pélissier, A. G. Θεοδωρής, Le Prince Paul, A. N., Lord Gurnett, Περικλής*, Lord Thografs, Δημήτριος Γ. Δασκαλάκης, Πατρ. θεοῦ εἰς ον καὶ ον καταλατάνεται, Ζήσημος, Π. Διοκόνης, Οδηγός Φρεγκίσκος Κ. Κριστοφ. (Άργυρος τολού), C. Reinhold, N. G. Ραυτόπουλος, N. K. Φραντζής (Πειραιώς), Γεώργιος Α. Ζής (Σύρου).

*Αθηναγόρας, τόποις οικτρού Ηαρρή.